

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 833/ 16 lutego 2025 ISSN 2080-0010

VI Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Jr 17, 5-8

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza: Tak mówi Pan: «Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę, a od Pana odwraca swe serce. Jest on podobny do dzikiego krzewu na stepie, nie dostrzega, gdy przychodzi szczęście; wybiera miejsca spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną. Błogosławiony mąż, który pokłada ufność w Panu, i Pan jest jego nadzieją. Jest on podobny do drzewa zasadzonego nad wodą, co swe korzenie puszcza ku strumieniowi; nie obawia się, gdy nadejdzie upał, bo zachowa zielone liście; także w roku posuchy nie doznaje niepokoju i nie przestaje wydawać owoców».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6

Szczęśliwy człowiek, który ufa Panu

Szczęśliwy człowiek, który nie idzie za radą występnych, †

nie wchodzi na drogę grzeszników *

i nie zasiada w gronie szyderców,

lecz w Prawie Pańskim upodobał sobie *

i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, * które wydaje owoc w swoim czasie.

Liście jego nie więdną, *

a wszystko, co czyni, jest udane.

Co innego grzesznicy: *

są jak plewa, którą wiatr rozmiata.

Albowiem droga sprawiedliwych jest Panu

znana, * a droga występnych zaginie.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 15, 12. 16-20

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Jeżeli głosi się, że Chrystus zmartwychwstał, to dlaczego twierdzą niektórzy spośród was, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstał.

A jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara i aż dotąd pozostajecie w waszych grzechach. Tak więc i ci, co pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania. Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny spośród tych, co pomarli.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Por. Łk 6, 23ab

Cieszcie się i radujcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie.

EWANGELIA

Łk 6, 17.20-26

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Jezus szedł z Dwunastoma na dół i zatrzymał się na równinie; był tam liczny tłum Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jerozalem oraz z nadmorskich okolic Tyru i Sydonu. On podniósł oczy na swoich uczniów i mówił: «Błogosławieni jesteście, ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże. Błogosławieni, którzy teraz głodujecie, albowiem będziecie nasyceni. Błogosławieni, którzy teraz płaczecie, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie was znienawidzą i gdy was wyłączą spośród siebie, gdy zelżą was i z powodu Syna Człowieczego odrzucą z pogardą wasze imię jako nieczne: ciescie się i radujcie w owym dniu, bo wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili prorokom. Natomiast biada wam, bogaczom, bo odebraliście już pociechę waszą. Biada wam, którzy teraz jesteście syci, albowiem głód cierpieć będziecie. Biada wam, którzy się teraz śmiejecie, albowiem smuć się i płakać będziecie. Biada wam, gdy wszyscy ludzie chwalić was będą. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili fałszywym prorokom».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Ks. Antoni Konieczny
30.01. - 31.12.1916. 2

Galeria Dzwonnica zaprasza na prezentację prac malarskich Jolanty Dubiel i zdjęć Andrzeja Wilka. . . 2

Cuda Eucharystyczne
- Cud w Lanciano (Włochy). 3

20.02.2025 r. godz. 19.00
„Paraliż duszy. O głupocie w życiu i duchowości” 3

20.02..2025 r. godz. 21.00
Wieczór Uwielbienia 4

KOMENTARZ

Dzisiejsze czytania w różnym stopniu i aspekcie uwrażliwiają nas na rzeczywistość życia wiecznego, zmartwychwstania. Zapraszają także do refleksji nad naszą postawą wewnętrzną i sposobem przeżywania życia doczesnego.

Czy stawiamy osobę Jezusa Chrystusa w centrum swego życia? Czy fakt Jego zmartwychwstania, a skutkiem tego obietnicy naszego zmartwychwstania nie budzi naszych wątpliwości? A może nasza wiara, zaufanie Jezusowi ma tylko wymiar doczesny, „tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy”?

Pewną weryfikacją naszej postawy, jak w rzeczywistości jest może być nasze zachowanie wobec sytuacji bycia ubogim, płaczącym, znienawidzonym i odrzuconym z powodu Syna Człowieczego – Jezusa Chrystusa. Czy wówczas nie zanika w nas perspektywa wieczności? I czy mamy uporządkowany stosunek do bogactw, sytości, ziemskich radości, ludzkich pochwał?

Próbujmy odpowiadać sobie na te ważne pytania.

Ks. Tomasz Lis

NASI KAPŁANI I PLABANI

Ksiądz Antoni Konieczny 30.01. - 31.12.1916.

Ksiądz Antoni Konieczny, urodzony 10 maja 1889 roku, już od młodych lat związał swoje życie z postugą kapłańską. Początkowo pełnił funkcję wikariusza w parafii św. Anny w Wilanowie, gdzie w 1916 roku tymczasowo administrował parafią podczas choroby proboszcza Henryka Trawińskiego. Jego dalsza droga duszpasterska prowadziła przez parafie w Skolimowie, Domaniewicach i Słomczynie, gdzie angażował się w rozwój wspólnoty i inicjował liczne działania na rzecz wiernych. Ostatnie lata swojego życia spędził jako proboszcz parafii św. Izydora w Markach, gdzie z wielkim zaangażowaniem odbudowywał kościół i dbał o duchowy rozwój parafian. Zmarł 3 listopada 1961 roku, pozostawiając po sobie pamięć gorliwego kapłana, oddanego Bogu i ludziom.

Pochodzenie

Urodzony 10 maja 1889 r. w rodzinie Ludwika i Karoliny z Zawiszów małżonków Koniecznych. Ponieważ był kuzynem księdza Kazimierza Koniecznego, proboszcza w parafii św. Anny w Wilanowie w latach 196-80, a ten pochodził z Czeladzi położonej w Zagłębiu Dąbrowskiego, można przypuszczać, że i ksiądz Antoni urodził się w tamtych stronach.

Nie jest znana data święceń kapłańskich.

Wilanowska parafia była zapewne pierwszym miejscem posługi młodego wikariusza.

W Wilanowie

Ksiądz Antoni administrował parafią św. Anny w Wilanowie od 30 stycznia do 31 grudnia 1916 roku, w czasie, gdy proboszczem był ks. Henryk Trawiński. Taka sytuacja była spowodowana złym stanem zdrowia proboszcza, który 15 stycznia 1917 r. został odwołany z zajmowanego stanowiska.

Kolejne parafie

Najwcześniejsze informacje po postudze w Wilanowie, jakie udało się znaleźć o księdzu Antonim wskazują, że od 1 października 1923 r. do 15 sierpnia 1926 r. kierował parafią Matki Bożej Anielskiej w Skolimowie. Na samym początku jego posługi w Skolimowie, został wydany dekret erekcyjny powołujący do życia parafię.

Podczas pełnienia przez księdza posługi proboszczowskiej w Skolimowie, przebywała tam, na samym początku swojego pobytu w zakonie, siostra Faustyna (Helena Kowalska) – późniejsza święta. Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia wynajmowało willę letniskową w Skolimowie.

Przez kolejne sześć lat był proboszczem parafii św. Bartłomieja w Domaniewicach w Ziemi Łowickiej – „Staraniem następnego proboszcza księdza Antoniego Koniecznego (1926-32) postawiono wokół kościoła nowy parkan, istniejący do dziś, założono rynny na dachu kościoła, zakupiono ławki”.

Dnia 15 października 1931 r. ksiądz Antoni Konieczny przy parafii w Domaniewicach założył Katolickie Stowarzyszenie Kobiet. Pierwszy zarząd stanowiły: prezes- Józefa Wilk, sprawy administracyjne prowadziła Irena Kosiorek, a za finanse odpowiadała Helena Kuśmirek. W 1941 r., w latach II wojny światowej, został proboszczem w niedalekim Słomczynie – parafia św. Zygmunta, gdzie pracował do 1950 r.

Parafia w Markach

Następnie władze kościelne przeniósł go do innej podwarszawskiej miejscowości, Marki – „1958 r. nabycie działki budowlanej przez księdza Antoniego Koniecznego proboszcza parafii św. Izydora w Markach i rozpoczęcie katechizacji”.

O działalności księdza Antoniego można przeczytać na stronie z okolicznościowego kalendarza, wydanego przez parafię w Markach:

Ogarnęło nas wszystkich księży dekanalnych zdziwienie, kiedy ksiądz kanonik Antoni Konieczny oznajmił nam, że prosi o kapłana cum iure sucesionis. Człowiek w 71 roku życia zawsze pierwszy ze spowiedzią rekolekcyjną przyjeżdżał wieczorem dnia poprzedniego, aby nazajutrz od wczesnego rana zasiąść do konfesjonau. Nigdy nie odmówił pomocy, zawsze dobrej myśli, a jednak mawiał, że zbliża się chwila, aby zdać liczbę z włodarstwa swego życia. Mówił tak boję się tego 1961 r., bo to misje i jubileusz 50- lecia kapłaństwa.

Marzeniem Jego było, aby dokończyć wieżę kościelną, aby na uroczystości jubileuszowej wieża była gotowa. Kiedy robotnicy wchodzili na wieżę, on brał różaniec do ręki i chodził wokoło kościoła, aby Matka Najświętsza opiekowała się nimi, by nikomu nie stała się krzywda. Zakończenie prac przy wieży, uroczyste poświęcenie i Jego ostatnia Msza święta w ukochanym kościele. Już na poświęcenie wieży nie mógł przyjść do kościoła, bo czuł się słabym. Choroba postępowała zwolna ale stanowczo. Cieszył się tylko 4 dni i przyszła śmierć 3. XI. 1961 r.

Życzeniem Jego było być pochowanym w Markach. Mówił tu pracowałem, tu się modliłem, z nimi się cieszyłem i płakałem i z nimi chcę pozostać na zawsze.

Parafianie w Markach kochali swego proboszcza. Przy trumnie zorganizowali nieustanną modlitwę różańcową. Ten podniósł nastrój modlitwy przy trumnie mówił, że odszedł kapłan, który kochał Matkę Najświętszą. W niedzielę dnia 5. XI. 1961 r. przy bardzo licznym zgromadzeniu wiernych przeniesiono zwłoki śp. Ks. A. Koniecznego do kościoła. Żałobny kondukt poprowadził J.E. Ks. Biskup Wacław Majewski. W kościele po żałobnych niesporach, przemówienie żałobne wygłosił ks. Banasiak, były wikariusz ks. Kanonika.

W swoim przemówieniu podkreślił to wielkie czułe serce ojcowskie. Szczęśliwy ów młody kapłan, który na placówce wikariuszowskiej spotka się z ojcem – proboszczem. Swoją dobrocią i wyrozumiałością wychował młodych.

Nazajutrz godzinie 9- tej rozpoczęły się egzekwie, a o 10- tej uroczystą Mszę św. w asyście odprawił J.E. Ks. Biskup Zygmunt Choromański. Przemówienie żałobne nad trumną wygłosił ks. Dziekan z Radzymina. Kondukt żałobny w otoczeniu bardzo licznie zebranych parafian i 48 kapłanów na cmentarz miejscowy poprowadził J.E. Ks. Biskup Zygmunt Choromański.

Za wielkie i gorliwe serce, które tak ukochało Boga, Kościół i brać kapłańską niechaj Bóg da Jemu życie wieczne, szczęśliwe.

W okresie probostwa ks. Koniecznego wykonano następujące prace przy kościele:

- Odnowiono świątynię
- Rozpoczęto wstawianie witraży
- Odbudowano kościółek w Grodzisku
- Ogrodzono teren kościelny
- Odbudowano wieżę kościelną zniszczoną działaniami wojennymi*

* Powyższy nekrolog został zacytowany z zachowaniem oryginalnej pisowni, był on publikowany w: WAW. LII. 1962 nr s. 61-62.

Krzysztof Kanabus

Źródła:

Tekst pochodzi z mojej książki – „Plebani Wilanowscy. Ich rodziny, czasy i losy”.

Wstęp i śródtytuły dodane przez Redakcję.

**Galeria
DZWONNICA**

**Zapraszamy
do końca lutego br.**

**na prezentację prac malarskich
JOLANTY DUBIEL**

**i zdjęć
ANDRZEJA WILKA.**

Cuda Eucharystyczne

Cud w Lanciano (Włochy).

Cud eucharystyczny w Lanciano jest jednym z najstarszych i najbardziej znanych znaków Bożej obecności w Najświętszym Sakramencie. To wydarzenie, które miało miejsce w VIII wieku, do dziś przyciąga pielgrzymów z całego świata, będąc świadectwem rzeczywistej obecności Ciała i Krwi Chrystusa w Eucharystii. Cud ten nie tylko umocnił wiarę w Kościele, ale także stał się punktem odniesienia dla wszystkich kolejnych cudów eucharystycznych.

Lanciano, małe miasteczko we Włoszech, było w VIII wieku jednym z ośrodków chrześcijaństwa. W tamtym czasie wielu wiernych zmagало się z wątpliwościami co do rzeczywistej obecności Chrystusa w Eucharystii. Podobne trudności przeżywał również jeden z kapłanów, który odprawiał Mszę Świętą w miejscowym klasztorze św. Longina.

Kapłan ten, należący do zakonu bazylianów, miał wątpliwości, czy podczas konsekracji rzeczywiście dochodzi do przemiany chleba w Ciało, a wina w Krew Chrystusa. Choć codziennie sprawował Najświętszą Ofiarę, brakowało mu pełnego przekonania i wiary.

Opis cudu

Podczas Mszy Świętej, w momencie konsekracji, kapłan wypowiedział słowa: „To jest Ciało Moje” oraz „To jest Krew Moja”. Wówczas na jego oczach Hostia przemieniła się w prawdziwe, widzialne ludzkie ciało, a wino w kielichu zamieniło się w krew. Po niedługim czasie krew zakrzepła w pięć grudek o nieregularnym kształcie.

Przemienione Ciało i Krew zostały umieszczone w specjalnym relikwiarzu, a wieść o cudzie szybko rozeszła się po całym regionie, przyciągając tłumy wiernych.

Relikwie cudu eucharystycznego przechowywane były w kościele pw. św. Longina do czasu zakończenia budowy kościoła św. Franciszka. W 1920 roku zostały umieszczone za głównym ołtarzem, gdzie pozostają do dziś. Kościół znajduje się obecnie pod opieką franciszkanów konwentalnych.

Relikwię ciała Pańskiego przechowuje się w kunstownej srebrnej monstrancji wykonanej przez neapolitańskiego artystę na początku XVIII wieku. Grudki krwi znajdują się natomiast w XVII-wiecznym kielichu z kryształu górskiego.

Badania naukowe

Cud w Lanciano przez wieki budził nie tylko wiarę, ale i ciekawość naukowców. W 1971 roku relikwie cudu zostały poddane szczegółowym badaniom przez zespół medyczny kierowany przez prof. Odoardo Linoli ze szpitala w Arezzo. Naukowcy pomagali profesor Ruggero Bertelli z Uniwersytetu w Sienie.

4 marca 1971 r. ukazała się szczegółowa relacja z przeprowadzonych badań. Oto główne wnioski:

- Relikwia jest ludzkim mięśniem sercowym składającym się z tkanki mięśni prążkowanych śródsierdzia.

- W zachowanym ciele znajdują się różne części serca: śródsierdzie, wsierdzie, nerw błędny i lewa komora serca o dużej grubości mięśnia sercowego.
- Krew jest krwią ludzką: analiza chromatograficzna wykazała to z całą pewnością.
- Ciało i krew były ludzkie i w obu próbkach odnaleziono ślady tej samej grupy krwi – AB.
- Nie było śladu soli ani substancji konserwujących stosowanych w starożytności do balsamowania lub mumifikacji.

Osoby badające cud zgodziły się, że niezwykłym był fakt, że ciało i krew zachowały się przez 12 wieków, mimo że były pozostawione w stanie naturalnym i stale narażone na działanie atmosfery i czynników biologicznych. Te badania potwierdziły autentyczność cudu i stały się kolejnym argumentem przemawiającym za rzeczywistą obecnością Chrystusa w Eucharystii.

W 1981 roku, aby potwierdzić autentyczność cudu, i dotychczas przeprowadzone badania, ponownie przeprowadzono liczne i skrupulatne ekspertyzy naukowe.

W 1991 roku ONZ wysłało swoją komisję lekarską, by przebadala cud z Lanciano. Stwierdzono jednoznacznie, że są prawdziwe.

Znaczenie cudu w Lanciano

Cud w Lanciano miał ogromny wpływ na wiarę w Kościele katolickim. Stał się nie tylko dowodem na rzeczywistą obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, ale także przypomnieniem o znaczeniu Eucharystii jako centrum życia duchowego. W czasach, gdy wielu chrześcijan poddawało w wątpliwość naukę Kościoła, to wydarzenie przyniosło nową nadzieję i umocniło wiarę w sakramenty.

Lanciano do dziś jest miejscem pielgrzymek, gdzie wierni mogą zobaczyć relikwie i modlić się przed przemienionym Ciałem i Krwią Chrystusa. To miejsce stało się symbolem Bożej obecności i zaproszeniem do głębszego przeżywania Eucharystii.

We

Źródła:

Internet

Joan Carrol Cruz, Cuda Eucharystyczne, Exeter, Gdańsk 2009, str. 25-29

**20 lutego (czwartek) o godzinie 19.00
ul. Krakowskie Przedmieście 66**

Głupota kojarzy się nam z niedostatkiem rozumu, brakiem bystrości, czy też nieumiejętnością rozpoznawania istoty rzeczy. Próbuje ją „diagnozować”, posługując się badaniem ilorazu inteligencji. W nauce powstały też wykazy „rodzajów głupoty”. Czy jednak takie definiowanie jest wystarczające? Czym ona jest w rzeczywistości? Czy intelektualny rozwój może ustrzec nas przed upadkiem w sidła głupoty? Co możemy powiedzieć o głupocie z duchowego punktu widzenia?

Wobec tych i podobnych pytań staniemy podczas kolejnego wykładu z cyklu „Duchowość dla Warszawy”, organizowanego przez Akademię Katolicką w Warszawie we współpracy z Narodowym Instytutem Kultury i Dziedzictwa Wsi.

Wykład zatytułowany „Paraliż duszy. O głupocie w życiu i duchowości” wygłosi o. dr hab. Tomasz Gałuszka OP, prof. UPJPiI.

Wykład odbędzie się w auli Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi (dawna Centralna Biblioteka Rolnicza, ul. Krakowskie Przedmieście 66). Wstęp wolny.

Źródło:

<https://akademiakatolicka.pl>

VI Niedziela zwykła – 16 lutego 2025 r.

1. Nieszpory zostaną odprawione dziś o godzinie 17.00. Po nieszporach modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. W czwartek, 20 lutego o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego. Wszystkich członków Bractwa oraz osoby zainteresowane zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. Bractwo Krwi Chrystusa wraz z zespołem Wojowników Maryi serdecznie zaprasza na wieczór uwielbienia w czwartek, 20 stycznia o godz. 21.00.
4. Zapraszamy na kurs dla narzeczonych „Radość i Nadzieja”, który w naszej parafii rozpocznie się 1 marca 2025 roku. Zachęcamy do wcześniejszego zapisywania się, ponieważ ze względu na warsztatowy charakter kursu zajęcia odbywają się w małej grupie uczestników. Szczegółowe informacje dotyczące kursu znajdują się na stronie internetowej parafii w zakładce sakramenty.
5. Zachęcamy do przekazania 1,5% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępniłmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku. Przypominamy, że nasza Fundacja poza działalnością charytatywną zajmuje się utrzymaniem zabytkowych obiektów znajdujących się na terenie naszej parafii.
6. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w lutym w intencji: O błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla papieża Franciszka, biskupów, kapłanów i osób konsekrowanych. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30, w niedzielę o godz. 14.00 (poza 2. niedzielą miesiąca)
7. Galeria Dzwonnica zaprasza do końca lutego na prezentację prac malarskich Jolanty Dubiel i zdjęć Andrzeja Wilka.
8. W tym tygodniu sobotę, 22 lutego, przypada święto katedry św. Piotra, Apostoła. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Do 8 kwietnia br. Mt5,14 Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego zaprasza na wystawę „**Św. Jan Paweł II i Robert Schuman. Patroni zjednoczonej Europy**”. Ekspozycja ma na celu upowszechnienie wiedzy o papieżu Polaku i jego działaniach na rzecz integracji Starego Kontynentu oraz przypomnienie o chrześcijańskich korzeniach wspólnoty europejskiej, których uosobieniem jest Robert Schuman. Wystawa mieści się pod kopułą Świętyni Opatrzności Bożej w Wilanowie.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

**20 lutego br.
godz. 21.00**

Program Spotkania:

21.00-22.00 Modlitwa prowadzona z Zespołem WBand
22.00-24.00 Modlitwa w ciszy
24.00 Błogosławieństwo

**Rozlicz PIT
i przekaz 1,5% podatku
na parafialną „Fundację Ecclesia
Villanovensis”
– numer KRS: 0000331641**

www.parafiawilanow.pl
Program do rozliczenia PIT
PIT-OP dla emerytów i rencistów.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

09.02.-9.03.2025

*Prośmy za pośrednictwem Maryi
o łaskę pokoju dla mieszkańców
krajów ogarniętych wojnami,
by mogli cieszyć się
wolnością i poszanowaniem
swoich praw.*